

La Yeu de l'Empordà

Any XXXVII.-Época 2:

Figueres, 11 de febrer de 1936

Suplement al N.º 1635

Preus de subscripció:

Península. 2'50 ptes. trimestre.
Unió Postal 5'00

Redacció i Administració: Garcia Hernández, núm. 5

TELÉFON N.º 137

Es publica els dissabtes

Punt de venda i subscripció:

Impremta, Llibreria i Papereria,
Garcia Hernández, 5

Franqueo
concertado

A cinc dies de la victòria

El Gran Acte de Dijous al Teatre EL JARDI

Cada dia que trascorre, cada hora que passa, cada minut que s'escola, deixa entreveure més i més clar, l'esclatant victòria que la candidatura del **FRONT CATALÀ D'ORDRE**, ha d'assolir el dia 16 a la nostra circumscripció.

L'Empordà rialler, de cel serè, ventejat per la fresca i impetuosa tramuntana; el nostre Empordà, on la barretina vermella hi destaca com a símbol de tota una tradició de patriotes; on es balla la sardana i és tragueja amb el porró ben alt; l'Empordà, terra de llibertat, de pau i de treball, no vol estar absent d'aquesta grandiosa data, ni vol defugir un esforç per ajudar a la gran victòria que s'apropa.

El míting de dijous, l'acte de dijous al Teatre «El Jardí», ha d'ésser el més bell exponent d'aquest entusiasme que es registra arreu de les nostres contrades, per arribar a la consecució del triomf definitiu.

Tots els vertaders patriotes, tots els qui tenen sed de justícia, tots els qui senten la fretura de fer del nostre poble, una terra de pau, de tranquil·litat i de convivència; tots els que són aimants de les nostres tradicions pairals tan fonament lligades a les nostres tradicions cristianes, han d'acudir dijous a Figueres a fer acte de presència en aquest imponent acte.

Gent del pla, de la muntanya, del mar, de per tot arreu, es trobaran el dijous reunits a la nostra ciutat. Ningú ha mancar-hi, ningú ha d'eximir el seu concurs en aquesta diada, que ha d'ésser el fidel reflexe de la victòria més impressionant.

Tenim de donar la sensació de que a l'Empordà encara hi queda una gran majoria de catalans, que volen, que desitgen, que esperen, retornar-li aquella fama de terra de llibertat i de concòrdia que un dia uns mals empordanesos, uns mals catalans, volgueren arrebaixar-li, volgueren desposseir-li' en nom de la democràcia i en nom de la mateixa llibertat.

Ningú té de restar a llurs cases amb l'excusa que ja hi assistiran altres companys. Un sol que resti absent, un sol que deixi de concòrrer, és un soldat menys que s'allista a la causa de la nostra terra.

A Figueres tots; a Figueres a aportar el nostre concurs el aquest magne acte de germanor i de ciutadania; a Figueres a recolzar amb el nostre entusiasme i amb els nostres aplaudiments, la candidatura del **Front Calalá d'Ordre** que enclou en ella, vertaderes figures representatives del nostre seny pairal.

A Figueres tots; a Figueres, a aclamar amb un unànim esclat d'entusiasme, la candidatura que encarna el seny, la pau i la concòrdia, i que el dia 16 ha d'assolir la victòria més esclatant que s'ha registrat en terres empordaneses.

ORADORS QUE PRENDRAN PART EN EL MITING I ORDRE EN QUE PARLARAN:

- Jaume Busquets Norat
- Paulina Pi de la Serra
- Lluís Hernando de Larramendi
- Carles Badia Malagrida
- Josep Ayats Surribas
- Joan Estelrich Artigues

Les Esquerres davant les eleccions

Han aparegut per fi les tant esperades candidatures del «Front d'Esquerres de Catalunya», que lluitaran arreu de les circumscripcions catalanes. Juntament amb les esmentades llistes ha aparegut el manifest que les acompanya, alguns punts del qual són interessants de remarcar.

Els punts principals de l'al·locució són:

1.er Consecució d'una ampla amnistia que reintegri els presos i exiliats polítics a la normalitat de la vida ciutadana.

2.^{on} Restabliment de l'organització política de la Catalunya autònoma; derogació de la llei del 2 de gener, juntament amb totes les disposicions que fan referència a la mateixa; vigència totalitària de l'Estatut en tots els seus òrgans i corporacions, i finalització dels traspassos de serveis respectant els acords presos anteriorment, de conformitat amb el Dret estatutari.

3.er Oposició a l'intent de revisió de la Constitució de la República, la qual representa—diuen ells, encara que nosaltres en dubtem—una transacció dins la qual és possible la convivència civil entre tots els ciutadans.

4.^{rt} Manteniment dels avenços socials de la República, i rigorós compliment de les lleis de treball.

5.^è Restabliment de la llei de contractes de conreu votada pel Parlament de Catalunya, adoptant aquelles mesures que facin impossible que el Tribunal de Garanties pugui actuar en caràcter polític i obstaculitzar l'aplicació d'una llei reconeguda com a constitucional per les Corts de la República, amb revisió i reparació de les injustícies comeses en el camp sota el règim d'excepció, i dels llançaments fets sense motiu justificat.

Aquest és el contingut essencial damunt el qual es recolza el manifest de les esquerres catalanes.

Amnistia, sí; sempre que aquesta signifiqui pacificació per uns i oblit generós dels altres. Amnistia exigida sota una amenaça revolucionària, no. Nosaltres malgrat ésser adversaris—ells ens diuen enemics mortals—dels homes empresonats, els volem retornar pacíficament a les seves llars. Llurs amics, les esquerres coalitzades, volen alliberar-los de la presó per empaitar-los amb llurs urpes revolucionàries i obligar-los a servir permanentment a la revolució.

Restabliment de la llibertat autònoma, sí. Indubtablement, però, que no són els homes dels partits esquerrans els més adients per a restablir-la, i tampoc els més indicats per parlar de recobriment de normalitats, la responsabilitat de la pèrdua de les quals pesa damunt llurs espatlles. Sembla que els homes dels partits d'Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana Republicana, Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, Partit Republicà d'Esquerra, Unió Socialista de Catalunya, Partit d'Unificació Marxista, Partit Català Proletari, i Partit Comunista de Catalunya, hagin oblidat d'una manera barroera que amb llur brutalitat ridícula i amb llur petulància revolucionària crearen aquest estat actual de coses. Sembla talment paradoxal que aquells que amb llur xifadura subversiva ens portaren dins de Catalunya la revoltant llei del 2 de gener, tractin ara, amb cínica aplom, d'erigir-se en defensors de les nostres llibertats.

I com la restablirieu la normalitat senyors de l'Esquerra. Amb un altre 6 d'octubre? Proclamant la República Federal que no vareu votar? Potser seria creant la Catalunya de l'estrella solitària? Perquè el camí de la legalitat i restabliment de la justícia no els seguiríeu pas; això és evident.

S'oposen ademés a la revisió de la Constitució vigent, dins la qual, afirmen, és possible la convivència entre tots els ciutadans. Haveu vist mai senyors esquerristes una Espanya com l'actual dividida en dos sectors mirant-se fit a fit i amb esguard d'odis? I d'això en diu convivència? De ferir els sentiments íntims de la majoria dels ciutadans espanyols en diu llibertat?

Volien mantenir els avenços socials de la República defensant el compliment de les lleis de treballs, sense recordar que la legislació socialitzant del senyor Largo Caballero obligà el tancament de grans fàbriques i manufactures a la ciutat; mentre al camp, per citar un cas concret, un propietari andalús feia cessió als seus propis obrers de la collita d'olives comprant ell més tard la seva pròpia producció, i sortint d'aquesta manera més beneficiat que havent acceptat les condicions imposades pel ministre socialista.

Avenços socials justificats i possibles, sí; Lleis socialitzadores que en lloc d'afavorir els treballadors perjudiquen enormement l'economia portant la fam a les llars obreres, no.

I per finalitzar demanen el restabliment de la catastròfica llei de contractes de conreu votada pel Parlament de Catalunya; és a dir, aixecan novament bandera rabassaire. Tracten de sembrar altra volta la lleu d'odi al camp com si no n'hi hagués prou i massa amb la guerra encesa durant el trienni de govern esquerrà a la Generalitat. No contents amb destruir la pau i serenitat dels nostres camps, d'acabar amb el nostre sistema d'aparceria, únic en el món, insisteixen en portar-nos altra volta al vent malestruc de la discòrdia.

Darrerament, per coronar el manifest es lliguen amb les esquerres espanyoles encarregant-se per tant d'implantar a la nostra terra la transformació revolucionària que predica per aquests mons de Déu el senyor Largo Caballero.

Mediteu sobre l'exposat i veureu com el programa del Front d'Esquerres de Catalunya no és gens temptador.

M. N.

Crida!

A vosaltres dones empordaneses, a vosaltres dones catalanes, a vosaltres dones espanyoles, a vosaltres totes les mares de família, va adreçada la crida d'avui. Per uns desaprensus, per uns desaprensus, fills renegats de Déu i de la Pàtria, vé fent-se en tota la nostra província, com a prèdica electoral, una campanya difamadora i innoble, atacant coses inatacables. D'una manera despietada, d'una manera vergonyant, d'una manera sense control i apartada de tot sentit comú i de tota lògica, s'ataca a totes vosaltres dones, a totes vosaltres mares de família, que d'una manera visible, a plena llum del dia, porteu sobre el vostre pit la imatge del Salvador de la Humanitat, la imatge del Sant Crist. Ho fan inconscientment, amb una «riallota» semblant a la de Judes quan es venia a Jesús per unes miserables monedes... **Perdoneu-los, Senyor, que no saben el que es fan!** Amunt els cors, dones catalanes, amunt els

cors, dones totes de bona voluntat, ajunteu-vos i feu un mur inviolable contra aquests que a la fi no són altra cosa que uns germans nostres, obcecats i equivocats, que no en tenen prou de voler portar un daltabaix social, anant a una lluita fratricida d'uns germans contra els altres pel fet solament de pensar i obrar diferent, que volen a més ferir-vos, blasmant i atacant a les coses més sagrades nostres, que amb tant d'amor ens ensenyaren els nostres avis a venerar i estimar. Contra aquesta campanya sense fre i sense vergonya, l'humil signant d'aquest article, d'aquesta crida, us demana amb tot el cor que, davant els ultratges inferits, el dia 16 de Febrer, a més ds complir amb els deures de Ciutadania, anant a dipositar amb tota valentia i amb el cap alt el vot a la urna, acudiu també en defensa de la vostra fe ultratjada **portant totes ja al sortir de casa i damunt el vostre pit, la Creu sempre volguda i sempre venerada del nostre Sant Crist.**

ANTONI CAIRÓ I BONATERRA.

El desgovern de les Esquerres

Invitat molt cordialment pel partit de Lliga Catalana, un dels patrocinadors de la Candidatura del Front Català d'Ordre, a que, com un ferm amant d'aquest, ajudi, amb la meua modesta col·laboració, al triomf dels homes que són els veritables defensors de la Civilització i dels principis bàsics de la Societat, he accedit gustosament a publicar a LA VEU DE L'EMPORDÀ el present treball que consisteix principalment sobre economia i ordre.

Examinant en primer lloc les exportacions, veurem que els homes representatius dels partits que acaparaven els Governos d'Espanya i de Catalunya, sols es preocupaven de satisfer els seus anhels de poder i riquesa, sense preocupar-se de què la gran part de la gent del país demanava una actuació encertada en defensa dels interessos dels productors i treballadors. En elaborar-se el tractat de comerç actual amb França, s'han hagut de fer esforços gegantins per a recuperar una petita part del que es perdé en el desgovern de disbaixa del bienni negre, de quines incompetències en patim tots en aquests moments i probablement ens costarà molt de temps, per a poder-se trobar en l'estat en què es trobaven les nostres relacions comercials en abril de 1931.

La nostra regió per la seva proximitat a la frontera pateix enormement aquests abandonaments, ja que la nostra exportació d'ensiams i fruites de la comarca del Prat i Llevantina, està gairebé impossibilitada per mesures prohibitives preses per les nacions compradores, sense que per la nostra part s'hagués pres cap mesura, en justa correspondència.

Les exportacions industrials, principalment teixits, el mercat dels quals es trobava a l'Amèrica del Sud, ha desaparegut gairebé totalment i sabem perquè? perquè els homes de l'Esquerra ensorraren la Traslàntica, i un dels homes que més en tingué la culpa fou el difunt Carner, que tot i éssent català no tingué escrúpols en acceptar les suggerències que li foren fetes pel Comitè Revolucionari Permanent de l'Ateneu de Madrid, interessat en destruir-la sols perquè deien que les accions de dita Empresa eren dels Jesuïtes, éssent així que la major part estaven en poder del petit estalvi català, i sense tenir en compte de que el comerç català vers les Amèriques, hauria d'ésser transportat en vaixells de nacionalitat estrangera, la qual en treuria els coneixements suficients per a snplantar-nos després del mercat, com així ha succeït, ja que és ara Itàlia la nació venedora dels productes que abans Espanya en tenia l'exclusiva; això sense comptar el considerable nombre de personal que ha quedat sense feina i sense recursos, tenint els vaixells podrint-se a les drassanes.

Fariem interminable aquest article si analitzéssim article per article, ja que no n'hi ha hagut cap, ni de la indústria ni de l'agricultura, que no hagi sofert les nefastes conseqüències d'una bogeria de Govern, que sols es preocupava de col·locar els amics, de fer obra negativa i sectària, o sigui la de donar sempre carn a la fera que brama; d'afiar les baixes passions del poble, per a anar els uns contra els altres, per a viure en perpètua guerra civil, no deixant desenrotllar les fonts principals de riquesa per manca de **Confiança**, paraula màgica que els homes de l'esquerra no la podran tenir mai en el seu programa, ja que aques ha d'ésser adaptat a la intel·ligència i comprensió de les masses que encara els segueixen.

En el règim interior, veiem que els índexs de producció s'han vist força augmentats en l'etapa dels governs de centre dreta, en comparació amb les baixes obtingudes des de l'adveniment de la República, o sigui durant la dictadura esquerrano-socialista, permetent un desenrotllament normal de múltiples activitats i rams que, com el de la construcció, han assolit un percentatge molt elevat permetent ocupar a infinitat d'obriers dels no privilegiats per prebendes esquerranes en el gros nombre d'oficis que directa o indirectament depenen del dit ram, circumstància que haurà pogut notar-se a la capital de l'Empordà pel nombre considerable d'edificis nous i restaurats que s'ha portat a terme en els últims dos anys.

Si toquem l'administració, veurem com, concretant a Catalunya, les subhastes es feien entre amics i sense cap formalisme legal, deixant el dia de la fallida una infinitat de factures per pagar sense cap comprovant, arribant fins a l'extrem de no haver satisfet les despeses de l'enterrament del Sr. Macià.

Poble de Figueres i comarca!! En aquests moments solemnes en què es juga tota una civilització, pensa i reflexiona a l'emetre el teu vot, no et deixis enganyar per les sirenes captivadores d'un sentimentalisme mal entès, ja que l'arma de combat que aixeca el nostre contrincant és l'amnistia, però per fer la revolució novament i assassinar al poble indefens, i no permetis que amb el teu vot i el dels amics s'ensorri la teva manera de viure prestant calor i ajuda a una candidatura incompetent, pressagi de la ruïna i la misèria de tantes llars que haurien quedat aixafades de triomfar la revolució d'Octubre; mares que estimen els vostres fills, no vulguen que triomfin els homes que voldrien fer a Espanya el que fou fet a Rússia, on la família ha estat destruïda i els nens non-nats són arrabassats per sempre més de la llar dels pares, per a ésser criats en incloses i llençats als set o vuit anys a les grans urbs per a seguir la carrera del vici, la prostitució, la misèria i el crim.

Poble de Figueres i comarca! Vota el dia 16 de febrer amb entusiasme la candidatura del Front Català d'Ordre, de reconeguda competència i evitaràs que el món i la resta d'Espanya ens miri amb desconfiança, ja que això serà un preludi d'un redreçament econòmic, polític i social, establint una valla infranquejable a la revolució sagnant i violent, per a assegurar la pau i la concòrdia entre tots els ciutadans.

P.

Eleccions de Diputats a Corts Front Català d'Ordre

Josep Ayats Surribas

Carles Badia Malagrida

Jaume Busquets Norat

Joan Estelrich Artigues

Lluís Hernando de Larramendi

Govern d'esquerra falta de treball

A Barcelona, durant l'any 35 s'han construït tres vegades més cases noves que en 1934 i en reformes d'edificis hi ha les següents estadístiques:

Edificis reformatos en 1934,	1.142
Id id en 1935,	1.571
Guany,	429
Pisos nous en 1934,	485
Id id en 1935,	973
Guany,	488
Ampliacions de pisos en 1934,	456
Id id en 1935,	833
Guany,	377
Reformes importants en 1934,	803
Id id en 1935,	1.193
Guany,	390

Que consti!
Els serveis d'Ordre Públic no foren presos a la Generalitat.
El 6 d'octubre, el Govern de l'Esquerra els havia «retraspassat» a l'«Aliança Obrera», és a dir: als socialistes, als comunistes i als anarquistes.
L'Estat pogué recollir els serveis d'Ordre Públic del mig del carrer.

VINGA REIVINDICAR

«Catalunya, d'una manera digna que reivindicuem, actua amb orgull d'acord amb altres pobles d'Espanya.»
«Reivindicuem amb orgull el 6 d'octubre i les seves conseqüències, i amb tota l'emoció del moment reivindicuem la sang dels nostres germans de Catalunya i d'Astúries.» (Trabal, en el discurs del «Price»).

L'Esquerra dissimula

No intenten amagar-ho. Es en va. El poble es recorda prou bé del Govern del 6 d'Octubre, de l'afer Bloc, del qui féu emmurallar les campanes, de la persecució religiosa, de la guerra del Camp, de l'enderrocament de les creus de terme, de la secularització de cementiris, de la venda d'empleus, de l'afer Torner, dels fets del carrer de Casp, de les cèdules falses, dels desordres públics, de la crema d'Esglésies, de les Comissions Gestores, i tantes i tantes altres facècies.

Catalunya ho recorda!

La nit del 6 d'octubre, mentre els homes de les esquerres es jugaven follament l'Estatut, els homes de la Lliga, patriòticament, es jugaven la vida per salvar-lo.

Guanyarem!

L'Esquerra serà derrotada. Amb el nostre esforç estalviarem a Catalunya la tragèdia d'una nova revolució molt pitjor que la del 6 d'octubre, de conseqüències molt funestes per l'Autonomia i per l'Ordre.

Guanyarem!

Ciudadà:

Compara el seny i l'ordre que impera en la present campanya electoral en relació amb les anteriors. Es que avui l'Esquerra no desgoverna el país.

Largo Caballero no vol enganyar els seus aliats de les esquerres

DEIA LARGO CABALLERO EN EL SEU DISCURS DE DIUMENGE:
«No vengo aquí arrepentido de nada, absolutamente de nada. Yo declaro paladament que, antes de la República, nuestro deber era traerla; pero, establecida la República, nuestro deber es traer el Socialismo. Y cuando yo hablo de Socialismo, no hablo de Socialismo a secas; hablo del Socialismo marxista. Y al hablar del Socialismo marxista, hablo del Socialismo revolucionario. No es posible mantener por mucho tiempo más las posiciones equívocas; no hay posibilidad de mantener la postura de que no se es más que socialista, negando, renegando de las palabras marxistas y revolucionario.»
Largo Caballero no vol enganyar els seus aliats. Les ovacions amb que foren rebudes les seves paraules per les masses socialistes no les escoltaren, demostrant que tampoc aquestes masses no volen enganyar les esquerres.

DONA CATALANA!

Si l'Esquerra triomfa t'arrabassarà tot allò que més estimes. El divorci es multiplicarà i en seràs la primera víctima. Et veuràs abandonada tan bon punt perdís els teus encisos. La pau de la llar serà desfeta.

Els teus fills no tindran ni escalf ni amor. No podràs educar-los a voluntat teva. L'Estat se n'apoderarà i en serà la madastra.

Les teves creences no seran respectades, ans al contrari les veuràs perseguides i violades.

La misèria s'apoderarà de la llar, que veuràs convertida en un infern.

Permetràs tot això Dona Catalana?

Tu has de dir-ho i en les teves mans està d'evitar-ho.

Redreça't i atura la Revolució que s'apropa!

Per la teva dignitat de dona! Per la pau de la llar! Per l'esdevenidor dels teus fills! Per la prosperitat de la Pàtria!

Vota i fes votar la candidatura del

Front Català d'Ordre

Escoles!

Fets i no paraules...

MATRÍCULA GRATUITA

En 1934 anaven a les Escoles de Barcelona
30282 infants

L'any 1935 fora les esquerres del govern, van a l'Escola
42775 infants

Els qui voleu aixecar el nivell cultural del poble...
teniu un deure

Voteu el

Front Català d'Ordre

Substituir Ajuntaments legítims per gestores governatives, en període electoral, fou invenció de l'Esquerra.

No poden parlar d'Estatut aquells que el malbarataren en una nit de follia. PER CATALUNYA:

Voteu el

Front Català d'Ordre

Revolució constructiva

«Tota l'opinió ha pogut veure que la revolució va ésser una cosa constructiva i generosa...»

(Això ho ha dit el senyor C. Pi i Sunyer en el míting del Price).

Paraules del Sr. Rubió i Tudurí

«Glòria als homes del 6 d'octubre! Glòria a les joventuts de Catalunya i a les joventuts d'Espanya! Glòria a Lluís Companys, figura cim del 6 d'octubre!»

La desaprensió dels homes de l'Esquerra

Després d'haver atropellat i vexat els Ajuntaments, ara diuen sentir un gran respecte per la legalitat municipal.

¿Llançament de terres?

Pregunten als rabassaires el concepte que els hi mereix el Sr. Casanelles, candidat de la coalició esquerrana-comunista per aquesta circumscripció i veuren de la manera que vos parlaran per llur actitud amb els seus masovers.

«Cuando nos lancemos por segunda vez a la calle, que no nos hablen de generosidades. Y que no nos culpen si los excesos de la revolución se extreman hasta el punto de no respetar ni cosas ni personas.»

(Largo Caballero)

Catalunya escombrarà totes les endròmines de les esquerres!

Polític del 6 d'octubre, NO.

VOLEM HOMES D'ORDRE

Paraules històriques

En diferents ocasions solemnes els homes de la Lliga havien advertit a l'Esquerra que tot jugant a fer revolucions es jugaria i perdria l'Autonomia de Catalunya.

L'actitud del Sr. Trabal

El senyor Trabal que el dia 6 d'Octubre es distingí més per la prudència que per la valentia i que després d'aquella vergonyosa data la condemnava solemnement i enèrgicament en una sessió del Parlament de la República, ara en tots els mítings que hi pren part només parla de reivindicar i gloriar-la.

Quin cinisme, senyor Trabal.

Votant el Front Català d'Ordre Salvarem Catalunya

AMNISTIA! SI

La campanya electoral de la Coalició esquerrana comunista, es desenrotlla sota el signe de la amnistia. I aquesta amnistia, no s'hi val a ferla servir d'un signe de revolució.—Amnistia, vol dir oblit, vol dir posar un vel sobre diferents follies que es puguin haver comès. Els que explotan aquest sentimentalisme de l'amnistia, no volen veure que les millors probabilitats d'aconseguir-la, és mitjançant el triomf de les candidatures de Dreta, car aquestes, posseïdes d'un sentit d'humanitat, sabran obrar d'acord amb els seus sentiments cristians que ells no pesseïxen.—Amnistia no poden parlar-ne els qui amb llur actitud provocaren morts, incendis, ruïnes i assassinats. Es que les víctimes que d'una manera tant crescuda sucumbiren a causa de la seva follia, no mereixen compassió i no mereixen tenir-ho en compte?

LA GUERRA?

La revolta d'Octubre que els esquerrans iniciaren com una Guerra Civil ocasionà

1.369 morts
2.951 ferits

I encara les esquerres gosen parlar de

GUERRA

Les raons dels extremistes

D'això s'en diu parlar clar

«Es preciso arrasar, sin debilidad, a la burguesía y sus puntales.

¡A muerte los policías! ¡A muerte los soldados, hijos de nuestra clase, que hayan tomado las armas contra nosotros! ¡Muerte a los redomados burgueses, señores del feudalismo capitalista! ¡Muerte a los arrastra sables, a los sacerdotes, a los políticos y a los magistrados de toda laya!

¡Si hoy no atizas fuerte y sin piedad, mañana te matarán sin remisión ni cuartel!

Sí, compañeros, insensibilizad vuestros corazones en el momento de la pelea, armad vuestros brazos. Haced saltar las iglesias, conventos, cuarteles, fortalezas, cárceles, jefaturas, alcaldías y tugurios.

Quemad todos los expedientes administrativos donde topéis con ellos. Al fuego los títulos de propiedad, acciones, obligaciones, etc., etc. Al fuego las hipotecas, las actas notariales, de sociedades burocráticas. Al fuego el gran libro de la deuda pública, los de los empréstitos comunales y regionales. Al fuego los libros de los bancos, de casas de comercio, los pagarés, las letras de cambio, etc.

Al fuego, especialmente, todos los archivos, todos los documentos del registro civil, de reclutamiento, de la intendencia militar, de las contribuciones directas e indirectas.

Al fuego todos esos papeles malsanos, títulos de esclavitud de la humanidad, impuesta por los millones de soldados, magistrados y presupuestivos de toda clase.

Si algún lagrimoso plañidor trata de desviaros en vuestra tarea sanitaria, diciéndoos que destruimos obras de arte, no le demos oídos. Mientras continúen en pie esos edificios, entre los cuales hay algunos que son obras maestras, la conciencia humana no podrá desasirse de los prejuicios de que son la representación natural. Mientras sus flechas y sus torres obscurezcan el horizonte, el pueblo no será libre. No pudiéndolos guardar bajo vitrinas en los museos, lo mejor que hay es destruirlos.»

Examinem el nombre de morts i ferits que reportà, arreu d'Espanya i de Catalunya, la vergonyosa revolta d'Octubre, per a fer-se càrrec de tanta monstruositat:

MORTS

Paisans	1.051
Eclesiàstics	34
Guàrdies civils	100
Guàrdies de Seguretat	17
Vigilància	2
Guàrdies d'Assalt	51
Carrabiners	16
Exèrcit	98
Total	1.369

Amnistia sí! Però mai per què sigui com un signe de desordre i de revolta.

La nostra victòria, no serà pas el signe de la represió, ni servirà per a dividir fonament els catalans en dos sectors que es combatin i s'esguardin amb odi. Servirà per a retornar a Catalunya, la pau, el treball i la germanor.

Als Treballadors del camp

Les Esquerres us demanaran el vot. ¿Ja ho sabeu que van de bracet amb els Comunistes i Anarquistes?

Aquesta gent, que voldrien implantar a Espanya el sistema de Rússia, us prometeran l'oro i el moro.

Vos diran que les terres que treballen seran vostres, i us enganyen. Perquè, amb el sistema de Rússia, us requisarien totes les collites. No serien amos de res.

Tot seria per a l'Estat Comunista amb el qual es farien rics els principals que, ara, us prometen la lluna.

A Espanya, uns vint mil homes, els més atrevits i criminals, viurien com opulents burgesos, a costa de vint milions d'espanyols que quedarien convertits en esclaus.

L'Exèrcit roig ho arrasaria tot a sang i a foc.

Farien Cuartels de les Esglésies i Convents, després de cremar les coses més santes i sagrades.

Vos destroçarien la família. A vosaltres us farien anar a treballar a l'altre extrem d'Espanya. Els vostres fills els portarien a l'hospici i molts quedarien abandonats al carrer, sense empar ni vigilància. Les vostres mullers i filles les instal·larien en camps de concentració i miserables tendes. D'allà les farien anar a treballar en fàbriques i tallers, catorze hores diàries. El ranxo, escàs i dolent.

Tot això, i altres coses més horripilants i vergonyoses, poden guanyar, votant a les esquerres.

¡Pagesos, agricultors!

Tots els que encara teniu una petita espuina de sentit cristià, tots els que no heu perdut l'enteniment votareu a les Dretes, que van unides compactes a la lluita per tot Espanya; i a tot Catalunya, sota la candidatura de Front Català d'Ordre integrada pels candidats senyors

Ayats, Badia, Busquets, Estelrich i Hernando Larramendi,

per la defensa dels drets de Déu i de la Pàtria, i per a salvar el pa de taula de les vostres famílies.

No us deixeu enganyar per les Esquerres. Són els de la Revolució d'Octubre.

Sapiguen que les Dretes amb la victòria total, que serà un fet, ajudant Déu, implantaran el Retir Obrer veritat fins pels treballadors del Camp i amb el floreïment de totes les indústries tindreu el pa assegurat amb salaris de justícia.

Ara és hora, de vida o de mort.

«Estem decidits a fer a Espanya, allò mateix que ha estat fet a Rússia. El pla del socialisme espanyol i del comunisme rus és el mateix, certs detalls d'aplicació poden canviar, però no els elements fonamentals del pla.»

Aquestes paraules són d'un article d'«El Socialista» que ha fet fortuna. La Premsa estrangera l'ha recollit amb èstipor. El diari més prestigiós de França, «Le Temps», de París, hi ha dedicat tota la seva exigent atenció.

Tant com per les afirmacions revolucionàries de Largo Caballero, el pacte de les esquerres burgeses amb els extremistes esdevé revelat en tota la seva significació per aquest article d'«El Socialista».

Mentrestant, «La Publicitat» pot anar escrivint, encara, ingenuïtats d'aquesta mena:

«Es evident que el pacte representa l'avanc més important realitzat en la política espanyola per tal d'incorporar a les llinies legals les forces d'expansió revolucionària, i en aquest sentit l'obra dels republicans d'esquerra d'atracció d'aquests elements a la legalitat republicana té una importància extraordinària.»

«La Publicitat» oblida, encara, les promeses que alguns homes de les esquerres han fet solemnement a les masses revolucionàries.

Segons digné el senyor Casares Quiroga en un acte públic, després del triomf del Front Popular, el Ministeri de la Governació hauria d'ésser cec i sord durant quaranta vuit hores. Es a dir, el país seria donat a la barbàrie comunista, sindicalista i anarquista.

KERENSKY HAURIA ESTAT SUPERAT

«El pla del socialisme espanyol i del comunisme rus és el mateix.»

ELS SOCIALISTES PARLEN CLAR.
NO ENGANYEN NINGU

«Estem decidits a fer a Espanya, allò mateix que ha estat fet a Rússia.»

El senyor Maurin ja ha avisat els Kerenskis

El senyor Maurin, com el mateix senyor Largo Caballero parla clar. En el discurs de Tarragona, el senyor Maurin, en nom propi i dels altres comunistes que figuren a la candidatura de les esquerres per Barcelona, avisava amb paraules inequívokes els Kerenskis que figuren a la mateixa candidatura.

«Tenedlo en cuenta, republicanos todos, de «Esquerra», «Acció Catalana» de M. Domingo y de Azala: nosotros iremos juntos a vosotros mientras sigamos hacia adelante, pero una vez todos los presos de octubre estén a la calle, y vosotros consideréis que ya habéis llegado a vuestra meta, nosotros aun seguiremos avanzando, y si os constituís en obstáculo, os saltaremos por encima, puesto que no pararemos hasta llegar a la implantación de la República socialista obrera.»

Sort tindran els Kerenskis, a Catalunya i a tot Espanya, de la victòria de les candidatures d'ordre!